

tretji številki. S svojim muzejem in »Loškimi razgledi« je stopila Loka v kulturnem pogledu med najpomembnejša mesta na Slovenskem.

V istem času odkrivanja Kranjca je Turistično društvo uredilo tudi Stari grad pod Lubnikom. S posekom drevja v okolici so razvaline zopet postale vidne daleč naokoli, z ureditvijo poti pa je postal tudi vabljiva izletniška točka.

Spomeniškovarstvena služba skrbno bdi nad mestom in okolico. Ohranila in restavriral je nekatere kulturne spomenike na terenu, med temi tudi nekaj sakralnih, ki so med najpomembnejšimi v Sloveniji.

Važen oddelek loškega muzeja je tudi arhiv. Pomembna pridobitev so mikrofili važnejših loških arhivalij iz Münchena, ki jih je oskrbel dr. Pavle Blaznik. To je edinstvena zbirka v Sloveniji in osnovnega pomena za proučevanje zgodovine loškega gospostva. Tudi sicer arhivske zbirke stalno naraščajo z društvenimi, občinskimi, graščinskimi arhivalijami. Prav tako stalno dotekajo arhivalije iz NOB in drugo dokumentarno gradivo.

Doslej sta sodelovala za prosep loškega muzeja Muzejsko društvo in muzejska uprava. S 15. marcem 1956 pa je po novi uredbi imenoval Občinski ljudski odbor Škofja Loka muzejski upravni odbor, v katerem so poleg članov uprave in nekaterih javnih kulturnih delavcev večidel člani društvenega odbora. Tako društvo tudi nadalje sodeluje pri rasti in delu muzeja in pri splošnem kulturnem delu v Loki.

Ob dvajsetletnici muzejskega dela lahko gleda Muzejsko društvo v Škofji Loki z zadovoljstvom na dosežene uspehe. Ustanovilo je muzej in ga v sodelovanju z muzejsko upravo dvignilo do velikega ugleda. S tem in z drugim kulturnim delom se je uvrstilo med najboljše in najbolj delavna Muzejska društva v Sloveniji. Pred seboj ima še velike naloge in dalekosežne načrte. Želimo, da bi jih uresničili in tako ob naslednji dvajsetletnici slavilo nove zmage in uspehe.

Doroteja Gorišek

50 LET TELESNOVZGOJNEGA DELA V ŠKOFJI LOKI

Letos je loški TVD Partizan praznovalo svoj zlati jubilej. Društvo je 15. julija priredilo velik telovadni nastop, kjer so sodelovali telovadci z vse Gorenjske. Pred nastopom pa je razvilo svoj društveni prapor. Poseben poudarek slavnostim je dal zbor načelnikov Gorenjske istega dne ob 8. uri dopoldne, zlasti pa slavnostna seja ob 11. uri, ki so se je udeležili mnogi starejši telovadci in organizatorji telesne vzgoje v Loki.

Vse te prireditve, vzgojni in telovadni uspehi kažejo, da se člani Partizana v polni meri zavedajo svojih plemenitih in nesebičnih ciljev, vzgojiti mlade ljudi v zavedne državljane in patriote, ki bodo z vztrajnim delom in požrtvovalnostjo gojili vse telesne vrline plemenite duševne lastnosti, razvijali zdrav duh v zdravem telesu; vse to jih bo usposabljal, da bodo znali ceniti napore in delo starejših, posebno žrtev NOB, da pa bodo prav tako vedno pripravljeni odločno stopiti na branik svobode, pravice in resnice, svetovnega miru in mednarodnega sodelovanja ter socialističnih delovnih odnosov, za kar so se borili in se bore najboljši sinovi naše domovine.

Danes združuje loški Partizan v svojih vrstah največ mladine, svoje delo v telovadnici pa ozko povezuje tudi z delavnostjo na športnih področjih: nogometu, košarki, namiznem tenisu itd. Pestrost in vsestranost dajeta delu v društvu tisto razgibano, dinamično silo, ki je edina porok za še večje uspehe v bodočnosti, saj so nagnjenja današnje mladine zelo mnogovrstna in je pot k napredku le s pravihim usmerjanjem neizčrpne energije mladine.

Društvo je imelo in ima seveda tudi svoje težave. Ena izmed osnovnih nalog materialne narave je predvsem zgraditev nove kino dvorane in s tem sprostitev telovadnice zgolj za telovadbo. Pri vseh teh težavah pa je društvo vedno naletelo na veliko razumevanje organov ljudske oblasti, družbenih organizacij in podjetij. Vsem navedenim pa tudi vsem tistim nesebičnim tovarišem, ki so kakor koli pomagali — v preteklosti in sedanjosti — k procvitu naše organizacije, ob 50-letnici najiskrenejša zahvala, telovadeči mladini pa: Najprej do novih uspehov!

SLAVNOSTNA SEJA TVD PARTIZAN

Ob mnogoštevilni udeležbi posebno starejših članov in gostov je predsednik France Kavčič otvoril sejo in pozdravil vse navzoče, posebno najstarejše prisotne člane-ustanovitelje Bojana Drenika, Steva Sinka in druge, nato predstavnike množičnih organizacij, predsednika LOMO tov. Sverka Kobala in druge. Tako je nato predal besedo najzaslužnejšemu delavcu na telesnovzgojnem področju v Loki med obema vojnama tov. Rudolfu Horvatu, ki je v slikovitem govoru orisal tedanje delo za razvoj telesne vzgoje.

Po njegovem govoru sta pionirka in pionir v krojih pozdravila sejo in v imenu telovadečec mladine želela društvu še nadaljnje uspehe. Tov. predsedniku sta izročila šopek 50 nageljniov, ki ga je on nato v znak priznanja izročil tov. Horvatu.

Nato je povzel besedo tov. Adolf Gerjol, dolgoletni predsednik društva po osvoboditvi, in govoril o telesnovzgojnem delu po zadnji vojni.

Za njim je prvi predtelovadeec in vodnik tov. Bojan Drenik kljub svojim letom živahno orisal prve začetke vadbe v Loki leta 1906.

Ob zaključku svečanosti je tajnik društva tov. Andrej Česen prebral še dve brzojavki. Prvo je poslal Partizan Slovenije in se glasi: »Ob vašem jubileju, 50-letnici, vam iskreno čestitamo in želimo še nadaljnjih uspehov na telesnovzgojnem polju.« Drugo brzojavko je poslal tov. dr. Viktor Murnik: »Ob slavlju petdesetih let plodonosnega vašega dela vam iskreno čestitam, želeč, da bi imelo vaše nadaljnje delo najboljše uspehe. Zdravo!«

H koncu so vsi navzoči počastili z enominutnim molkom spomin po osvoboditvi umrlih članov in telovadecv Avgusta Blaznika, Franceta Znidaršiča, Vinka Zahraščnika in Avgusta Potočnika. Nato pa so skupno položili vence pred spominsko ploščo pred Domom ter se z enominutnim molkom poklonili spominu v NOB padlih telovadecv Nika Blaznika, Franca Bozovičarja, Rada Bozovičarja, Pavla Erzenožnika, Pavla Eržena, Vilka Grundnerja, Janeza Guzelja, Dušana Horvata, Pavla Jamnika, Jožeta Kavčiča, Petra Kavčiča, Franca Korbiča, Jožeta Korbiča, Franca Krmelja, Jožeta Krmelja, Ane Leben, Adolfa Miheliča, Andreja Oblaka, Valentina Oblaka, Leopolda Paulusa, Staneta Paulusa, Antona Pevca, Darka Pevca, Franca Pirca, Petra Poljanca, Bojana Potočnika, Marijance Potočnik, Draga Rajha, Boruta Sinka, Karla Sinkovca in Iva Vraničarja. — Slava jim!

Odkritje spominske plošče v zadnji vojni padlim telovadecm na domu TVD Partizan v Skofji Loki dne 18. decembra 1955
Foto Selhaus

Zastavonoši na jubilejnim nastopu
škofjeloskih telovadecv
Foto Selhaus

NAŠE DELO NA POLJU TELESNE VZGOJE

Letos je preteklo 50 let, odkar je bilo v Skofji Loki formirano prvo telesnovzgojno društvo. Ob tej priliki smo dolžni ozreti se nazaj, da bi videli, kdo je oral ledino telesni vzgoji v našem mestu. Prav je, da iz razmeroma bogate dejavnosti v

prejšnjih časih navedemo vsaj nekaj podatkov o težavah, oblikah delovanja in uspehih. Obenem se moramo iskreno zahvaliti vsem delavcem, ki so se udeleževali pri širjenju telesne vzgoje, vsem tistim tovarišem, ki so iz idealizma in z jekleno voljo soustvarjali lik pravega telovadca in športnika, plemenitega in skromnega, nesebičnega in neustrašnega v ljubezni do naših narodov.

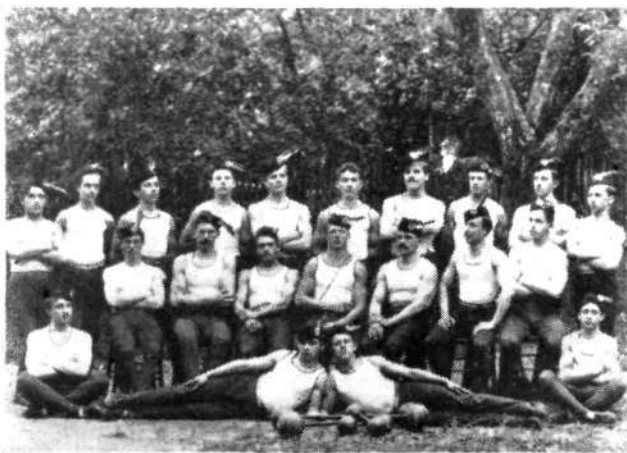
Dne 2. februarja 1906 se je vršil v prostorih Čitalnice na Mesnem trgu ustanovni občni zbor društva »Sokol«. Prvi odbor je bil takole sestavljen: starosta dr. Karel Zakrajšek, podstarosta Franc Dolenc starejši, tajnik Ivan Šubic, blagajnik Ivan Karlin, knjižničar Leopold Dolinar, arhivar Avgust Blaznik, gospodar Anton Tavčar, odborniki pa Konrad Višner, Valentin Benedik in Rihard Grundner. Bojan Drenik, predtelovadelec ljubljanskega Sokola, je z vzorno pridnostjo in veliko voljo ter predanostjo svoji ideji vzgojil prve vaditelje: Konrada Višnerja, Avgusta Blaznika, Jožeta Gašperina, Janka Potočnika in Vinka Pristava. Za prvega načelnika društva je bil leta 1907 izvoljen Konrad Višner. Število telovadečih je hitro naraščalo in leta 1908 so se telovadci že udeležili tekmovanj v Kranju in Ljubljani: J. Potočnik, F. Sodnikar in V. Pristav pa celo v Pragi. Pristav je kaj kmalu ponosel slavo svojega društva v širši svet na mednarodna tekmovanja v Luxemburg, Torino in Prago, kjer je leta 1912 dosegel v boju za slovansko prvenstvo četrto mesto. Na zletu Gorenjske sokolske zveze v Škofji Loki 9. VI. 1931, ko je društvo razvilo svoj prvi prapor, pa je dosegel na tekmovanju prvo mesto. Pristav, Gašperin, Potočnik in Jurman so bili načelniki društva do prve svetovne vojne.

Leta 1911 je morala po štirih letih redna telovadba naraščaja prenehati, ker je tako zahtevala avstrijska oblast. Avstrijska vlada je z odlokom 29. junija 1914 prepovedala nadaljnje delovanje društva in zlasti vsako društveno zborovanje in sestanke, telovadbo in nošenje društvenih znakov. S tem odlokom je bilo zaključeno prvo obdobje v društveni zgodovini.

V okviru katoliškega prosvetnega društva je bil jeseni leta 1907 v Škofji Loki formiran telovadni odsek, ki je že leta 1908 nastopil kot telovadno društvo Orel na Dermotovi pristavi. Prvi načelnik pri Orlu je bil Miha Kraševce. Za njim so sledili načelniki: mlinar Anton Ramovš, mizar Jože Oblak, cerkovnik Luka Krek in Janez Pušar (Burjevec).

Društvo se je od ustanovitve do prve svetovne vojne organizacijsko utrjevalo, prirejalo nastope doma in drugod ter v glavnem skrbelo za redno telovadbo. Organizacija je obstala tudi v času med 1914. in 1918. letom, vendar se redna telovadba ni vršila, ker je bila v njegovih prostorih nastanjena avstrijska vojska. Drugo obdobje telesnovzgojnega dela v Škofji Loki se začne po končani prvi svetovni vojni.

Franc Dolenc starejši (Joškovec), ki je bil starosta Sokola od leta 1920 do smrti leta 1938, je društvu prepustil salon in mizarско delavnico na Šte-marjih. V teh skromnih prostorih so takoj začeli vaditi vsi oddelki: članice, člani, tedanji obrtni naraščaj ter moška in ženska deca. V razdobju med obema vojnama so telesnovzgojno delo v društvu vodili načelniki Janko Potočnik do leta 1925, vmes pa 1 leto Drago Pangršič, leta 1929 Lojze Hafner, nato do leta 1935 Rudolf Horvat, za njim pa še Tine Zaletel in Domine Bizjak (do leta 1941). Njim ob strani so stale načelnice: Danica Dolenc, Vida Horvat, Anica Pecher, Lali Vrišer, Elza Linke pa Mima

Člani leta 1910. V zadnji vrsti od leve proti desni Alojz Hafner, Janez Mohor, Janko Potočnik, K. Marolt, Tine Jenko, Anton Bernik, Fr. Jenko, Tomaž Jerala, Pavle Jamnik in Janko Ariller, v srednji vrsti Janez Humer, Fr. Marolt, Jože Gašperin, Vinko Pristav, Avgust Blaznik in Janez Ziherl, v sprednji vrsti Rihard Grundner, Iv. Sorli, Gregor Vrhunc in Fr. Sodnikar.

Vrsta članov iz leta 1955. Od desne proti levi: dolgoletni načelnik Rudolf Horvat, Jože Pehar, Peter Kavčič, France Poljanec, Jaka Koselj, Pavle Kavčič, Tine Zaletel in Matevž Bogataj

Loki. — Društvo se ni omejevalo samo na telovadbo, temveč je v svoj spored vključilo tudi plavanje, lahko atletiko, smučanje in drugo. Društvo je zgradilo smučarsko skakalnico v Vincarjih. Pričeli so z odbojko in nogometom. Obe panogi sta se posebno razvili, ko je gospodarski odbor društva v letu 1956 uredil odlično letno telovadišče v Puštalu. Do tedaj je društvu služil kot telovadišče travnik za mestno klavnico.

Dejavnost društva pa je šla še dalje. Ker je vedel, da krepi mladino tudi narava in planine, je tov. Rudolf Horvat, neutrudljivi telesnovzgojni delavec, vztrajno iz leta v leto vodil deco in naraščaj po bližnjih in daljnjih hribih: Lubnik, Osovnik, Križna gora, Ožbolt, Blegaš, Stari vrh, Ratitovec itd. Vsako leto v počitnicah je peljal mladino na daljše izlete: v Planico, Bohinj, Karavanke itd., naraščajnike pa celo na morje. In vse peš, tja in nazaj! Ti izleti so imeli velik vzgojni pomen. Mladina je tedaj spoznala lepote naših krajev in življenje naših delovnih ljudi. Vzgajala se je v medsebojni pomoči in kolektivnem življenju. Pa tudi veselja in radosti je bilo dovolj na teh pohodih. To delo je bilo napredno in je, četudi morda nezaveštno, pripravljalo mladino na težke dni Narodnoosvobodilne borbe, ko je bilo treba pokazati vse vrline, ki so bile pridobljene v tolikih letih.

Društvo je imelo tudi dramatični odsek. Na odru svojega doma so do leta 1922 odigrali nešteto iger. Doseženi so bili lepi uspehi. Mladino so odtegovali od gostiln, ji privzgajali smisel za lepo slovensko besedo, za življenjske resnice. Tovariši Jaka Žigon, Janko Potočnik, Rudolf Horvat, Vojteh Debeljak, France Košča, Jelo Janežič, Lojze Škerjanc so ustvarili marsikatero dobro uspelo delo. V društvu je deloval tudi pevski zbor pod vodstvom dolgoletnega tajnika društva Vinka Zahradnika in Franca Adamiča. Med obema vojnoma je v društvu deloval še orkester. Prosvetno delo je kulturnoprosvetni odsek izpolnjeval še s predavanji, prosvetnimi večeri in proslavami. Vaditeljski zbor je skrbel za prosvetno delo med mladino. Leta 1950 je osnoven poseben mladinski odsek, ki je skrbel za govore pred vrstami, za posebno šolo v zimskih mesecih, ob nedeljah dopoldne organiziral predvajanje predfilmov, tednikov in kulturnih filmov, prirejal večkrat zabavne popoldneve z različnimi igrami, pripovedovanje pravljic itd. Zraven pa je društvo od leta 1923 dalje imelo še knjižnico, ki jo je društvo prevzelo od bivše čitalnice. Mladino so navajali k pametnemu branju, pri čemer so pomagali telovadci in telovadke. Obstajal je tudi socialni odsek, ki je skrbel za podporo revnejši mladini.

Po končani prvi svetovni vojni je oživelo tudi društvo Orel. Prvi predsednik je bil mlinar Megušar iz Selc, organizator in duhovni vodja kaplan Filip Trčelj, prvi načelnik pa mizar Ciril Grohar. Za njim so bili načelniki Lojze Hartman (Spanov), Karel Pintar in Janez Pirc. Leta 1929 je bilo telovadno društvo Orel razpuščeno. Tedaj je bil prof. Franc Jesenovec predsednik, tajnik pa Jože Kobal. Od ustanovitve do ukinitve se je udeležilo večjih mednarodnih tekmovanj. Na orlovski zlet v Brno leta 1922 je potovala vrsta srednjega oddelka. Na orlovskem zletu v Pragi je tekmoval kot posameznik Ciril Grohar. Poleg tega pa so njegovi

Balderman z Meri Sušteršič in Katko Potočnik. Tem vodilnim delavcem je pomagala še cela vrsta vadiateljev in prednjakov. Vsi so žrtvovali veliko svojega časa, da se je redna vadba lahko nemoteno vršila. Pod njihovim vodstvom so rasli izvrstni telovadci in tekmovalci. Na neštetih tekmah doma na Gorenjskem, v Ljubljani, Beogradu, Subotici, Pragi in še drugod so dosegali odlična mesta, ki so bila plod vztrajnih in rednih vaj. Vsako leto so prirejali tudi kvalitetne akademije z vrhunsko telovadbo.

Leta 1922 je izročil svoje-mu imenu sokolski dom, rezultat udarniškega dela aktivnega članstva in materialne podpore številnega prebivalstva v Škofji

tekmovalci sodelovali dvakrat tudi na tekmovanjih Mednarodne katoliške telovadne federacije (v sestavu jugoslovanske orlovske vrste), in sicer sta enkrat nastopila Lojze Finžgar in Lojze Hartman, drugi pa Ciril Grohar in Anton Ramovš. Društvo je imelo do leta 1929 vsakoletna obvezna tekmovanja, kjer so izbirali telovadce za meddruštvena tekmovanja.

Ker je med članstvom živila želja po nadaljevanju telovadbe, je bilo ustanovljeno športno društvo "Sora". Prvi njegov predsednik je bil Alojz Kmetič, za njim pa Franjo Cerar. Društvo je gojilo nogomet, odbojko, namizni tenis in lahko atletiko. Delovalo je vse do leta 1957, ko se je vključilo v Fantovski odsek. novoustanovljeno telovadno društvo v okviru Zveze fantovskih odsekov Slovenije. Fantovski odsek je v Škofji Loki deloval vse do leta 1941. Prvi njegov predsednik je bil Tine Oman, načelnik pa Franc Finžgar. Vaditelji so bili Miha Skrlj, Franc Krmelj, Jože Pirc, Jože Stanonik in Janez Guzelj. Število telovadečih se je v tem razdobju povečalo na 180.

Ko navajamo dejavnost obeh telovadnih društev v predvojnem času, ne moremo mimo njune politične vloge, ki sta jo imeli. Razumljivo je, da sta bili pogojeni z družbeno kapitalistično ureditvijo ter da je vladajoči razred hotel eno in drugo izkoristiti za svoje ožje politične namene.

Sokolska organizacija, ki je izhajala iz Tyrš-Fügnerjevih načel, je storila veliko v smeri narodnostne vzgoje, posebno še v času mačehovske, reakcionarne Avstrije, ko je širila misel o združitvi vseh jugoslovanskih narodov. V letu 1929 pa je bil Sokol pod režimom kralja Aleksandra podržavljen in je s tem izgubil na ugledu. V tem času pa se v tej organizaciji pričinja tudi politična diferenciacija med članstvom. Pozitivna vloga sokolske organizacije pa se zrcali v tem, da je bilo le malo število tistih, ki so sledili vplivu predvojnih politikov in se v času narodno-osvobodilne borbe niso odzvali klicu Komunistične partije in Osvobodilne fronte.

Iz bivšega Orla je bila leta 1937 formirana organizacija Fantovskih odsekov. Od svojih voditeljev v Ljubljani je bila organizacija zapeljana v čisto fašistično smer in jo je kot tako slovensko ljudstvo hitro spoznalo in odklonilo. Njeni poštenti, narodno zavedni pripadniki pa so se vključili v Osvobodilno fronto.

Okupacija je prekinila delo obeh telesnovzgojnih društev. Smemo pa reči, da smo v Škofji Loki z ustanovitvijo odbora OF 27. julija 1941. leta uspeli prav hitro združiti vse narodno zavedne in socialno čuteče ter da so se telovadci ene kot druge telovadne organizacije v kratkem času združili pod okriljem OF slovenskega naroda. To združevanje mladine obeh telovadnih društev pod okriljem OF je bilo izvršeno več ali manj spontano.

Po osvoboditvi je bilo tudi v našem mestu že 30. septembra 1945 ustanovljeno telovadno društvo, današnji "Partizani", ki je z vsem članom zastavil z delom. V prvi upravni odbor so bili izvoljeni naslednji tovariši: Franc Kalan kot predsednik, dalje inž. Pavle Hafner, Cirila Jamnik, Minka Bevk, Franc Žnidaršič, v tehnični odbor pa večina tovarišev, ki še danes sodelujejo v društvu.

50-letnica telesnovzgojne dejavnosti v Škofji Loki pada ravno v čas, ko TVD Partizan, po bogatih izkušnjah delovanja v socialistični Jugoslaviji, dobiva širšo vsebino ter stopa iz svojih deloma utesnjenih pravil v našo družbo kot organizacija, ki je poklicana, da je v svojem kraju nosilec in organizator vseh športov in telovadbe, koristne za mladino in za delovnega človeka.

Naša telovadba je še vedno preveč enostranska. Največkrat se sestoji iz priprav posameznih oddelkov za tekmovanja, nastope in podobno. Doseči moramo, da se bodo osnovnih gimnastičnih vaj udeleževali vsi člani Partizana, ne samo tekmovalci. Le na tak način bomo lahko vsako leto obnavljali naše tekmovalne vrste. Uspehi našega nogometnega moštva, košarke, namiznega tenisa itd. so v polni meri odvisni od vsestranskih in rednih gimnastičnih vaj in temeljitih treningov. V tem pogledu nas čaka še veliko dela. V gimnastičnih vajah in orodni telovadbi smo v glavnem pod predvojnimi nivojem in ne gremo v koraku z razvojem po svetu. Skoraj ne poznamo ritmike in dinamike v telovadbi, ki je že osvojila vse napredne države. Še cele vrste športov ne gojimo; lahka atletika, rokomet, odbojka, drsanje idr. Še vedno nimamo ženske košarkaške tekmovalne ekipe, in vse to pri tako lepem telovadišču.

Naš Partizan tudi ni dovolj prožen v iskanju vsakovrstnih oblik telesne vzgoje. Zadovoljujemo se z izvajanjem sporeda nastopov in tekmovanj okrajne in republiške zveze (resnici na ljubo, — ta je preobsežen), pri tem pa pozabljamo, da večina delovnih ljudi in mladine v našem kraju sploh ne telovadi in se ne

Množičnost je cilj naših nastopov. Mladinci izvajajo zletno prosto vajo na jubilejnim nastopu v Škofji Loki

Foto Selhaus

ukvarja z nobenim športom. V tesnejši povezavi Partizana s sindikalnimi organizacijami, gimnazijo, osnovno šolo, obrtno šolo, bi kaj lahko tudi naše delovne kolektive in mladino še v večjem številu vključili v telesno-vzgojno delavnost. Tudi preko obstoječih gasilskih društev in Svobod bo moral Partizan prenesti sodobno telesno vzgojo na vas.

Razumljivo pa je, da Partizan sam brez materialne in moralne pomoči ljudske oblasti, Zveze komunistov, Socialistične zveze in drugih organizacij ne bo mogel uspešno reševati odgovornih nalog, ki si jih je zadal za bodoče. Če upoštevamo, da je

Partizan najmočnejša mladinska organizacija v kraju, potem je res potrebno, da mu politične organizacije nudijo vsestransko pomoč. Velike so naše kadrovske potrebe. Primanjkuje nam vodnikov in vodnic, ki na žalost zaradi nesistematičnega dela v preteklosti niso izrasli iz vrst poveljnega Partizana. Potrebno bi bilo, da bi se vsi tisti tovariši in tovarišice, ki so zaposleni v državnih, prosvetnih, političnih in gospodarskih ustanovah in imajo veselje za delo v Partizanu, čimprej vključijo in pomagajo pri uresničevanju našega programa. Partizanovemu vodniku — mladinskemu vzgojitelju pa naj bi naša socialistična družba dala večje priznanje kot doslej in mu nudila vso moralno pomoč pri izvrševanju njegove odgovorne naloge.

Tudi našo željo, da sprostimo telovadnico samo za telovadbo, moramo čimprej uresničiti. S tem bodo ustvarjeni materialni in zdravstveni pogoji za vsakodnevno redno telovadbo, mladina bo pa dobila svoj — mladinski dom.

Ob zaključku naj navedem še nekatere misli iz govora tovariša Rodoljuba Colakovića, podpredsednika Zveznega izvršnega sveta, ki ga je imel naslednje:

»Telesna vzgoja mora biti premišljen trajen in načrtno razporejen napor vse skupnosti, da bi očuvali zdravje najširših slojev, da bi se podaljšalo življenje posameznika, da bi se do najvišje mere razvile telesne sposobnosti ljudi kakor so spretnost, vzdržljivost, odpornost ter na podlagi tega njihova delovna in obrambna sposobnost.

Telesna vzgoja terja nepretrgan napor volje, razvija tovarištvo, plemenito tekmovanje, pogum, sposobnost, da se človek spoprime s težavami in jih premaga, vzgaja smisel za skladnost, lepoto. Zato mora zajeti telesna vzgoja najširše plasti ljudstva, mora postati sestavni del njihovega življenja od mladih dni do pozne starosti, mora postati njihova vsakdanja potreba.

Telesna vzgoja ni le razvedrilo, ampak je nujen pogoj za zdravje, dolgo življenje, maksimalno delovno in obrambno sposobnost. To pa je temelj, na katerem gradimo svojo socialistično domovino, ker le telesno zdravi, vztrajni ljudje bodo lahko sposobni za delo, bodo lažje obvladovali težave pri graditvi socialistične domovine.«

Opomba: Podatki za gornji pregled razvoja telesnovzgojnega dela v Škofji Loki so črpani iz Spominskega spisa ob 25-letnici Sokola v Škofji Loki, iz govora Rudolfa Horvata ob proslavi 50-letnice ter izjav Franca Finžgarja in Valentina Omana. Dejavnost TVD Partizan v Škofji Loki po osvoboditvi opisuje Tine Pirc v Loških razgledih 1955.

France Kavčič